



## SLON

## VEŽBA

Proćelavi, u demodiranoj sportskoj opremi, oni vežbaju. Kain i Abot, Avelj i Kostelo.

Na prsa su im prišiveni geometrijski oblici. Iz usta suklja para. Drveće je umanjeno, kako i dolikuje svemu što je živo i postiđeno režimom označavanja.

Tegovi su im zardali i laki. Kao smrt u pluralu.

Čučnjevi – napravljeni sa greškama. I

sklekovi i srce i pluća. Vreme je

tačno, međutim: istorija čeka svog plaćenika (Britanca koji radi za Turke, Rusa koji radi za vanzemaljce).

Novac šušti kao što je šuštalo lišće umanjenog

drveća. I opet će, opet će, ako bog

da sreće-sračke. Komađe zemlje

uzleće dok oni trče obodom terena.

Zemlja igra različite uloge.

## ESEJ O DIŠANU

A da napraviš knjigu isključivo od citata? Vreme je za lakoću: žena kojoj sam laptao s rodnice dok je međa između postojanja i postpostojanja lebdela, pretvorena je u tonu. Tona je rodni grad. Tona – mladica raja. Citiraj. Ti si bez reči, mrtvi su raspričani.

Biblioteka je, međutim, zatvorena do daljnjeg. Morao bi je obiti. Slomiti veliko staklo. Ti koji znaš da taj čin uspešno ne obavlja namera, znaš i da je *ready made* oksimoron.

Da bi Đokonda mogla upotrebiti pisoar, neko joj mora nacrtati brkove. O-ruk.

## DNEVNIK

Dobro večer, dragi nevidelci, ovo je dnevnik. Govorio sam ohajskoj omladini o ulozi slučaja u *Kradljivcima bicikala*. Italija je izrazila nezadovoljstvo tretmanom drugih članica Evropske unije, a Srećko Horvat se kurčio na DIEM-u 25. Nekome ud, nekom kurčenje: *Alles mit Gott und nichts ohn'ihn*. Nije umro, Bog. Samo je veoma ostario. Nije za respirator. Niti mi za Evropsku uniju. Sisaj krv, Nemačko, svima koji ni mačke nemaju. Ja pijem crno vino kupljeno za \$ 4,99. U starosnom sam dobu u kome je Tauns ven Zent u vene ubrizgavao rum i koka-kolu. *It's easy just to wait around to die*. Opstaćemo, rekoh studentima, misleći na Foknera. „Teško je bilo napisati knjigu“, rekao je ovaj na kraju. Na njegovom imanju stajalo je upozorenje ljudima da ne love životinje tu nastanjene. Bile su pitome.

## SLON

Neka se stih širi od margine do margine, kao ruke ranoranioca. Milovan Danojlić mi je rekao da imam probleme sa poentama. To je tačno. Trava raste u travnju. Nijedno svojstvo neću zadržati do štampanja ove pesme. Starim brzinom kojom juri kabriolet sa led-ledenom, *strawberry blonde* ljubavnicom. Ona kaže da sa brkovima izgledam kao indonezijski trgovac slonovima. Ja to ne vidim. Ah – osloniti se na vid, kao na plastičnu ogradu koja u vruće popodne oslobađa strahotan miris plastike, postati slon u eri mikroorganizma!

Tomas Mele je načinio mehaničku verziju samog sebe. Udove i glavu presvukao kožom sa usađenim veštačkim dlakama. Publika – to je domaćin koji daruje smisao tom i takvom kopiranju. Ja je ovde, onlajn – gde ništa nije *strawberry blonde* – nemam. Ko će, i kome, naredni put pokositi travu, ponuditi ovaj ili onaj neadekvatan izraz radosti? Milovane?

# KODAKROM

Evropa se svela na moj mali stan:  
dnevna soba je Nemačka,  
spavaća – Portugalija.

U svakoj prostoriji je po jedna  
drhtava ljubavnica,  
dete koje na kartama izgubi sâm bog.

Ljubav vodim u plakaru (da one  
žene sa kojima trenutno  
nisam ne vide).

Plakar je, inače, mesto gde skladištim  
dijapozitive. Žuljaju,  
ali to doprinosi uverljivosti sna.

Kada iskoračim iz plakara,  
vidim druge žene kako suze  
pred lupama i slajdovima.

Kažu: „Vidim naše senke u Lisabonu“,  
kažu: „Vidim naše senke u Berlinu,  
ali tela nam na snimcima nema.“

U tišini (potpunoj samo izvan jave)  
bog dobije na kartama. A ja –  
koji se nadam da će neko od ovih

trošnih stvorenja zatrudneti  
u istoj meri u kojoj ona od toga strepe –  
zaključim: „Kodakrom“ je

lepo dečije ime.

## GRUZIJSKI FILM

U filmu Otara Joselianija, mladić  
krupnog nosa pričao je sa devojkom krupnog  
nosa, a fasade iza njih se krunile.

Crno-bele. Ništa titlovi. Znaci  
koji promašuju nezalicu gruzijskog jezika  
kao šaka jednog neprijatelja lice drugog.

Kamera se potom provezla između ljudi s erlenmajerima i  
pipetama. Promeškoli se. Dakle,  
Gruzija nisu samo čaj i Staljin,

ima i ljubavi, arhitekture, hemije.  
Potom čovek stade uz prozor sa vrhom Kavkaza  
u zlatnom preseku. To je to. Beše. Biće:

semiotika i realizam su bog i šeširdžija.  
Njemu i njoj neka je srećno i beričetno,  
neka bar jedna ljubav nadživi Sovjetski Savez.

Hladno mi je na temenu. Koliko uslova  
treba da ispunim da bih se obreo u Gruziji devetsto  
šezdeset i devete? Jedan:

da pročitam ovu pesmu unazad. Da volim.

# BENDŽO

Ničega nema, dakle sve mora nastati:  
svi pupoljci sezone pupoljaka.

Elektrika čini da stoka klecne. Čini  
da vidim stranicu *Ispovesti*.

Bog je blag, ali ne postoji.  
Volt Dizni je surov, ali ga ima napretek.

Krava Belka peva ove stihove uz bendžo.  
Dekoncentriše Svetog Avgustina.

Dizni je jedini stanovnik Diznilenda.  
Sveti Avgustin – jedini stanovnik sveta.

Zatvara on prozor ne znajući da je proleće  
promenilo posvemašnju paradigmu:

okana nema. Enterijer i  
eksterijer su isto. Praktično je, o

tako je antiteoretski,  
mirisati ljubičice kroz staklo.

## ZASTAVA POLJSKE

Podigao sam roletne i poetika mi se promenila.  
Sve je granje sveta došlo da me izgrebe. Da me umije.  
Pokrenule su se voljke i dan je porazio godinu.  
Gigantske strukture izgubiše namenu,  
signali ritam. Devojka sjaktavih butina i masivnih kika  
trčala je prema saobraćajnom znaku.  
Zlatno doba okončalo se kada su se ljudskoj vrsti  
predstavili uglovi. Paletu vegetacije inficirala je najpre  
radost, pa tuga. Nisam znao kom od ta dva  
osećanja da se priklonim, kom roditelju da  
poverujem da će mi u kljun ubaciti glistu.  
Kretali su se kroz suprotstavljene vekove.  
Da li je Endru Vajet metalom naglašavao drveće,  
ili drvećem metal? Skreni mi pažnju sa tog  
pitanja tako što ćeš mi darovati sve organe.  
Sa njihovim latinskim imenima. Bez brige –  
ne razumem taj jezik. Moje su suze u tvojoj  
tuš-kabini, tvoj ručak u mom frižideru.  
Miruju tvoje bele patike i beli donji veš.  
Pevaš najgluplju pesmu sveta dok Vajet u svog  
modela, Helgu, ištrcava dekade. Milenijumima  
nem, pirinač usled toga urlikne. Nema  
to nikakve veze sa tobom i sa mnom.  
Ti i ja smo pljunuta zastava Poljske.